

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M im@im.dk
W www.im.dk

Folketingets Sundhedsudvalg

Dato: 28. februar 2011
Enhed: Primær Sundhed
Sagsbeh.: SUMJLI
Sags nr.: 1101827
Dok nr.: 452738

Folketingets Sundhedsudvalg har den 10. februar 2011 stillet følgende spørgsmål nr. 433 (Alm. del) til indenrigs- og sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Sophie Hæstorp Andersen (S).

Spørgsmål nr. 433:

"Hvordan vil ministeren sætte en stopper for de mange uberettigede henvisninger til børne- og ungdomspsykiatrien, der får ventetiden på behandling til at vokse for de børn, der reelt har behov for behandling (jf. Information, 09.02.2011, "Uopdragne børn hindrer syge børns behandling"). "

Svar:

Børn kan ved mistanke om en psykisk sygdom henvises til udredning og evt. efterfølgende behandling i psykiatrien. Udredningen af børn og unge for fx mulig ADHD, hvor medicinsk behandling kan overvejes, er en specialisopgave og foregår primært inden for det børne- og ungdomspsykiatriske speciale – på hospitalsafdelinger eller hos praktiserende speciallæger.

Henvisning til udredning for psykisk sygdom sker primært via den praktiserende læge, praktiserende speciallæge, den sociale forvaltning eller pædagogisk-psykologisk rådgivning (PPR). Det er således vigtigt, at de praktiserende læger og kommunerne holder fokus på, om en henvisning til behandlingspsykiatrien er nødvendig og den rigtige løsning for det enkelte barn.

Det er i henhold til sundhedsloven obligatorisk for regionerne og kommunerne at indgå sundhedsaftaler om indsatsen for mennesker med sindslidelser. Sundhedsaftalerne skal bl.a. beskrive arbejdsdelingen mellem region og kommuner i forhold til indsatsen for mennesker med sindslidelser, herunder på børne- og ungeområdet.

Det daværende Ministerium for Sundhed og Forebyggelse offentliggjorde i juni 2008 rapporten "Henvisningsprojektet i børne- og ungdomspsykiatrien", som belyste årsagerne til det stigende antal henvisninger i børne- og ungdomspsykiatrien. Selvom rapporten ikke kunne komme med entydige årsager til, hvorfor antallet af børn og unge, som henvises til psykiatrien er stigende, fremlagde den dog nogle mulige hovedårsager. Rapporten indeholder desuden 9 anbefalinger til styrkelse af indsatsen overfor børn og unge med psykiske problemer, og under hver af de 9 anbefalinger peges på i alt 24 mulige, konkrete tiltag. Anbefalingerne vedrører bl.a. håndtering af ventetid og kapacitetsproblemer, udvikling af faglige kompetencer og styrkelse og udvikling af samarbejdet mellem involverede faggrupper.

Det er min opfattelse og forventning, at regioner og kommuner har anvendt - og fortsat vil anvende - rapporten som inspiration ved tilrettelæggelsen af indsatsen over for psykisk syge børn og unge, herunder i forbindelse med at de udvikler samarbejdet på området fx gennem de obligatoriske sundhedsaftaler mellem regioner og kommuner om indsatsen på det børne- og ungdomspsykiatriske område.

Med venlig hilsen

Bertel Haarder / Jesper Lihn